

OSNOVNI SUD U PRIŠTINI

(P. br. 144/13 – PPS. br. 30/2010)

[Objavljene presude možda nisu pravosnažne i mogu biti predmet žalbi u skladu sa važećim zakonom.]

DISPOZITIV PRESUDE

Dana 21. septembra 2015, Osnovni sud u Prištini u sudskom veću sastavljenom od sudije EULEX-a Jorga Martins Ribeira, kao predsednika veća, sudije EULEX-a Arkadiusza Sedeka i sudije Beqira Kalludre, kao članova veća, u krivičnom predmetu P.br. 144/13 - PPS. br. 30/2010 po optužnici specijalnih tužilaca g. Besima Kelmendija, i nakon 31. avgusta 2015. godine, gospođe Merite Bine Rugova iz Specijalnog tužilaštva Republike Kosovo javno izriče sledeće:

U IME NARODA

Optuženi su:

1- N. K.

2- A. Z.

3- S.H.

4- S. F.

5- H. B.

Svi su se prvobitno teretili po optužnici od 5. novembra 2012. godine, koja je podneta Osnovnom sudu u Prištini 13. novembra 2012. godine, a po izmenjenoj optužnici od 28. marta 2013. godine, **sada se**

terete za sledeća krivična dela (prema izmenjenoj optužnica i nakon što je tužilac odustao od jedne tačke optužnice tokom završne reči tužilaštva):

1- N K:

- zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja, u saizvršilaštvu (protivno članu 422, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK);
- primanje mita (protivno članu 343, stav 1, PKZK) i
- zaključivanje štetnih ugovora (protivno članu 237, stavovi 1 i 2 PKZK).

2-A Z:

- zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja, u saizvršilaštvu (protivno članu 422, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK);

3- S H:

- zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja, u saizvršilaštvu (protivno članu 422, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK); i
- primanje mita (protivno članu 343, stav 1, PKZK).

4- S F:

- zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja, u saizvršilaštvu (protivno članu 422, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK); i
- primanje mita (protivno članu 343, stav 1, PKZK).

5- H B:

- davanje mita (protivno članu 429 KZK) i
- zloupotreba ovlašćenja u privredi (protivno članu 236, stavovi 1.2 i 2, PKZK).

Nakon održanih ročišta na glavnom pretresu, koja su bila otvorena za javnost, dana: 14. aprila 2014, 13, 14, 27. i 28. maja 2014, 04. i 05. juna 2014, 16, 17. i 18. jula 2014, 12, 26. i 30. septembra 2014, 04. novembra

2014, 12. decembra 2014, 05. i 23. januara 2015, 1. februara 2015, 17. aprila 2015, 22. juna 2015, 24. juna 2015, 31. avgusta 2015. i 17. septembra 2015, u prisustvu državnog tužioca g. Besima Kelmendija i, nakon 31. avgusta 2015, gđe Merite Bine Rugova, navedenih okrivljenih i njihovih branilaca g. B.T. (za N K), g. H.L. (za A Z), g. S.G. (za S H), g. D.R. (za S F) i g. A. A. (prvobitno g. Gj.D., za H B) i zastupnika (kada je bio prisutan) oštećenog Ministarstva trgovine i privrede, nakon većanja i glasanja pretresnog veća dana 17. i 18. septembra 2015. godine (zapisničar koji je bio zadužen za većanje i glasanje je bio A Xh);

U skladu sa članovima 359 do 366 i 370 Zakona o krivičnom postupku Republike Kosovo, dana 21. septembra 2015. godine, na ročištu otvorenom za javnost i u prisustvu okrivljenih, branilaca, tužioca STRK i oštećene strane, donose sledeću

PRESUDU

Nastupila je apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja u vezi sa krivičnim delom davanja mita, suprotno članu 429 KZK za koje se tereti optuženi H B (**tačka 2**). Apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja već je nastupila u dva trenutka: dana 15.09.2011. godine (u vezi sa navodnim davanjem mita optuženim NK i SF - što znači da je ista već nastupila kada je optužnica od 05.11.2012. podignuta 13.11.2012) i 31.12.2013. (u vezi sa navodnim davanjem mita optuženom SH).

U skladu sa gore navedenim, shodno članovima 362 stav 1 i 363 stav 1.3, ZKPK, pošto je zastarelost odavno nastupila, sud odbija optužbu u vezi sa krivičnim delom davanja mita.

i:

U vezi sa tačkom 1, u skladu sa članovima 359, 361, 362, stav 1, 365, 366 i 370, stav 3 ZKPK, sud zaključuje da su optuženi NK, AZ, SH i SF **krivi** za zloupotrebu službenog položaja ili ovlašćenja, u saizvršilaštvu

(suprotno čl. 422, stav 1 u vezi sa članom 31 KZK), jer¹ je dokazano da su navedeni optuženi izvršili dela² koja im se stavljaju na teret, naime, utvrđeno je van svake sumnje da su okrivljeni prilikom izvršenja ugovora za projektovanje i izgradnju infrastrukture u industrijskom parku u Drenasu br. MTi/22/07/2005, što je trebalo da obavi kompanija "Eltoni" u vlasništvu HB, dana 25. 07. 2006. godine odobrili plaćanje od 135.278,20 evra kompaniji "Eltoni" iznos koji je uključivao 50.000 evra koji nije bio dospeo, pošto je ovaj poslednji iznos već unapred isplaćen dana 07.06.2006. godine u sklopu avansne uplate u iznosu od 140.689,62 evra, prema dokumentu po imenu "situacioni i pare avansues" od 31. maja 2006. godine, avansna uplata koju je optuženi NK odobrio 07.06.2006. godine, a tada je vršilac dužnosti stalnog sekretara bio optuženi AZ koji to nije stornirao. Umesto uplate od 135.278,20 evra dana 25. 07. 2006. godine, 50.000 evra je trebalo umanjiti od tog iznosa. Prilikom izvršenja tog ugovora nije moglo biti bilo kakvog avansa i stoga avansno plaćanje nije moglo biti izvršeno pre, jer u ugovoru, u opštim uslovima (u odeljku vezanim za plaćanja, stav 20), stoji "iznos avansne uplate iznosi 0%". Okrivljeni NK, kao direktor odeljenja za javne nabavke, odobrio je navedenu uplatu u iznosu od 135.278,20 evra dana 25.7.2006. godine, okrivljeni SH ju je odobrio kao službenik za vršenje provere takođe 25. 07. 2006. godine, a okrivljeni AZ, kao vršilac dužnosti stalnog sekretara, nije stornirao isplatu, uprkos tome što je u to vreme postojao i dokument broj 33, od 21/07/2006, koji je potpisala nadzorna kompanija "Sever" u kome je jasno navedeno da je iznos trebalo umanjiti za 50.000 evra. Optuženi SF, kao šef Odseka za podršku preduzećima i regionalnog razvoja, prema ugovoru koji je potpisao sa Ministarstvom trgovine i privrede 07. 06. 2004. godine, takođe nije nadgledao proces i radove vezane za Industrijski park u Drenasu i kao službenik pomenutog Ministarstva uključenog u Odjeljenje za razvoj privatnog sektora kojem je projekat pripadao i kako je predviđeno ugovorom (član 6, pravo inspekcije i nadzora nad radovima u Industrijskom parku Drenas) nije izvršio svoje rukovodilačke dužnosti na projektu u skladu sa njegovim ugovorom sa Ministarstvom, u vezi sa dokumentima koji se odnose na pomenutu uplatu, on nije stornirao niti prijavio, pa je na taj način istu dozvolio, pošto je i on bio zadužen za nadzor nad projektom.

¹ Činjenice u dispozitivu predstavljaju samo pregled kako bi se razumela odluka.

² "Dela" sadrže „radnje“ i "propsute".

Pošto su postupili na taj način, oni su zloupotrebili svoj službeni položaj i oštetili budžet Ministarstva trgovine i privrede u iznosu većem od 2.500 evra, a navedene isplate su za ishod imale to da je kompanija "Elioti" ostvarila materijalnu dobit veću od 5.000 evra. Nakon interne revizije u Ministarstvu trgovine i privrede koju je 2007. godine izvršio sada okrivljeni AZ, od privrednog subjekta "Eltoni", u vlasništvu HB, zatraženo je da vrati gore pomenuti iznos od 50.000 evra - od čega je do sada vraćeno 5.000 evra od strane okrivljenog HB dana 10.4.2007.

Okrivljeni su u to vreme bili na službenom položaju u Ministarstvu trgovine i privrede i kroz udružena dela, radnje i propuste, prekršili su svoje dužnosti i značajno doprineli izvršenju krivičnog dela. U vreme kada su se okrivljeni ponašali na način kao što je opisano gore, mogli su da razumeju i kontrolišu svoja dela koja su želeli, znajući da su njihova dela zabranjena i kažnjiva zakonom.

Takođe u odnosu na tačku 1 i u skladu sa navedenim zakonskim odredbama, ali sada u vezi sa članovima 359, 360, stav 2, 361 i 363, stav 3, ZKPK, sud zaključuje da je okrivljeni HB izvršio deo radnji za koje je optužen, jer je utvrđeno da je okrivljeni kao vlasnik kompanije "Eltoni" prilikom izvršenja ugovora za projektovanje i izgradnju infrastrukture u industrijskom parku u Drenasu br. MTi/22/07/2005, u saradnji i koordinaciji sa barem još jednim okrivljenim zvaničnikom u Ministarstvu trgovine i privrede, okrivljenim NK, kao šefom odeljenja za javne nabavke i potpisnikom ugovora od 07/10/2005, i ne isključujući druge zvaničnike u tom Ministarstvu, okrivljeni B je predočio Ministarstvu trgovine i privrede, u ime svoje firme "Eltoni", dokumente sa logotipom i pečatom te kompanije, i sa svojim potpisom, dokumente u kojima su navedene činjenice koje nisu tačne u odnosu na izvršene radove i njihov trošak, znajući da je sadržaj predloženih dokumenata bio lažan jer nije odgovarao stvarnom stanju i da će isti biti korišćeni u Ministarstvu trgovine i privrede kako bi se formalno omogućila avansna i druga plaćanja, uključujući i ona u kojima će se avansno plaćanje vratiti odbitkom u ratama, u vezi sa navedenim ugovorom za projektovanje i izgradnju Industrijskog parka u Drenasu. Naime, okrivljeni B je predočio Ministarstvu trgovine i privrede sledeće dokumente: A) - od 31.5.2006. godine, "Situacioni i Pare Avansues", u kome u redu 6 stoji iznos izvršenog posla u skladu sa ovom situacijom: 156.321,80 evra, u redu 7 - odbijeno na osnovu ugovora:

15.632,18 Evra, u redu 9 - za isplatu prema ovoj situaciji 140.689,62; **B)** "Situacioni i Pare 20/06", bez datuma, u tačkama A, B, C rad u iznosu od 116.339,26 evra plus 15% poreza i ukupni iznos od 135.278,20 evra; **C)** - od 21.07.2006. godine, "Situacioni i Dite 3/2006", "dokument 33", u redu 6 navodi se iznos izvršenog posla prema ovoj situaciji: 150.309,11 evra, u redu 7 - odbijeno na osnovu ugovora: 15.030,11 evra, u redu 8 - za uplatu preostaje 135.278, 20 evra, u redu 9 – avansna uplata 140.689,60 evra, u redu 9A - odbijeno od sadašnje situacije 50.000 evra, u redu 9B - avansa uplata koji treba da se odbije 90.689,60 evra i u redu 10 - za isplatu prema ovoj situaciji 85.278,20 evra i **D)** faktura 39/06 od 21.07.2006. godine urađena na memorandumu "Eltoni", sa dva "Eltoni" pečata (jedan na vrhu i jedan pri dnu), navodeći radove u iznosu od 127.762, 74 evra, gde se dodaje porez od 15% u iznosu od 22.546,11 evra, u ukupnom iznosu od 150.309,11 evra, od čega se odbija 10% u iznosu od 15.030,91 evra, i gde se tvrdi da je isplaćen ukupan iznos od 135.278,20 evra.

Optuženi se ponašao na način kao što je gore opisano, iako je bio u stanju da razume i kontroliše svoja dela koja je želeo, znajući da su njegova dela zabranjena i kažnjiva zakonom.

Tužilaštvo je u optužnici teretilo okrivljenog B za zloupotrebu ovlašćenja u privredi (suprotno članu 236, stavovi 1.2 i 2, Privremenog KZK), ali postoji jedan sastavni element krivičnog dela koji ne odgovara utvrđenim činjenicama (*“te na ovaj način dovođenjem u zabludu navede organe upravljanja u toj poslovnoj organizaciji ili pravnom licu da pogreše prilikom donošenja odluka u poslovima upravljanja – posebno naglašeno;*) i stoga, navedeno krivično delo nije koje je bilo učinjeno, s obzirom da navedeni falsifikovani dokumenti nije ono što je dovelo do (ili bolje je reći ono što je **“dovelo u zabludu”**) isplate, već su dokumenti bili samo neophodno sredstvo da se unutar Ministarstva trgovine i privrede (a kasnije u Ministarstvu finansija) stvori privid da su isplate bile zakonite, u skladu sa važećim zakonima i posebno u skladu sa ugovorom – po kome avansna plaćanja nisu bila dozvoljena, jer je procenat za to bio 0%.

Stoga, zbog nedostatka jednog od elemenata koji čini krivično delo “zloupotreba ovlašćenja u privredi”, sud je izvršio prekvalifikaciju (u skladu sa članom 360. stav 2. ZKPK, *“sud nije vezan za predloge državnog tužioca u pogledu pravne kvalifikacije krivičnog dela”*) dela koja je optuženi HB izvršio u krivično delo falsifikovanja dokumentacije - u

skladu sa članom 332 stav 1, PKZK, “Ko god sačini lažni dokument, izmeni pravi dokument u nameri da upotrebi takav dokument kao pravi ili svesno upotrebi lažan ili preinačen dokument kao pravi biće kažnjen novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine”, (novi zakon nije povoljniji, jer je sada predviđena sankcija “novčana kazna ili kazna zatvora do tri godine”, član 398 KZK).

Došavši u ovu fazu, a u skladu sa članom 90, stav 1, podstav 6, ZKPK, vidimo da je zastarelost 2 godine, a apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja za falsifikovanje dokumenata 4 godine, prema članu 91 stav 6 ZKPK, a taj period od 4 godine je već prošao (21.07.2010. godine), jer poslednji dokument gore pomenutih dokumenata³ nosi datum 21.07.2006. Taj termin je prošao čak i pre nego što je tužilac doneo odluku o pokretanju istrage - 10.12.2011.

Stoga, u skladu sa gore navedenim, shodno članu 363 stav 1.3 ZKPK, **sud odbija ovu optužbu.**

U odnosu na tačku 2, u skladu sa članovima 359, 361, 362, stav 1, 364, stav 1.1.3 i 370, par. 3, ZKPK, sud zaključuje da optuženi NK, SH i SF **nisu krivi** za krivično delo primanja mita (suprotno članu 343. stav 1. PKZK), jer nije van svake sumnje dokazano da su sledeći optuženi izvršili radnje za koje se terete, tačnije, nije utvrđeno⁴ da su “od 14.09.2005. godine kada je komisija za procenu sačinila izveštaj o oceni i preporuci ponuda za dodelu ugovora o tenderu za izgradnju infrastrukture u industrijskom delu u Drenasu br. MTI/22/07/2005, nakon čega je “ELTONI” - kompaniji u vlasništvu HB - dodeljen ugovor i do završetka ugovoranih radova od ove kompanije dana 31.12.2007. godine, optuženi NK, kao službeno lice - direktor Odeljenja za javne nabavke - i SF kao službeno lice - šef sektora za poslovne subjekte i regionalni razvoj - u Ministarstvu trgovine i privrede, u međusobnoj saradnji i koordinaciji, primili mito od optuženog HB, kako ne bi obavljali službene dužnosti na koje su bili obavezni, dok je optuženi HB, kao vlasnik kompanije “Eltoni” davao mito okrivljenima NK i SF na sledeći način: jedan dan nakon završetka ocene ponuda i preporuke za dodelu ugovora za izgradnju

³ Spomenuli smo samo ove dokumente jer sud ne bi trebalo da izlazi iz okvira optužnice, član 360, st. 1, ZKPK, “presuda se može odnositi samo na optuženog i samo na delo koje je predmet optužbe sadržane u optužnici koja je prvobitno podneta ili je izmenjena ili proširena na glavnom pretresu”.

⁴ U ovom slučaju, činjenice će biti prekopirane direktno iz opisa koji stoji u optužnici.

infrastrukture u industrijskom parku u Drenasu, on je pozvao okrivljenog H.B. u restoran "Tirana" u Prištini. Prisutni su bili i drugi optuženi S.F, kao i svedok H Z. On ga je obavestio da je njegova kompanija "Eltoni" osvojila predmetni tender. Međutim, da bi nastavio sa realizacijom radova, rekao je H, da bi on trebalo njima da da 180.000 evra - iznos za koji se H složio da da ili SF ili svedoku HZ na sledeći način: u roku od dva dana iznos od 130.000 evra, dok preostali iznos tokom ostalih isplata. I, prema ovom sporazumu, H B je preko svog zaposlenog Y C tog istog dana, poslao N iznos od 100.000 evra u Prištinu na mesto koje se zove "Kurrizi". Novac je stavljen u crnu plastičnu vreću, a Y C nije znao šta ista sadrži. Drugi iznos od 35.000 evra H je lično je dao N u "Ana Benz" koji se nalazi na autoputu Priština-Peć kod Sllatine i tokom realizacije radova iznos od 45.000 evra u hotelu "Palas" u Mitrovici u prisustvu vozača kompanije "Eltoni", A SH. Poslednji iznos je trebalo da pokupi S F, ali je sam NK došao da uzme novac. H.B. je lično dao S.F. 50.000 evra u restoranu "Kershiat e Lapashtics" koji se nalazi na ulazu u Podujevo blizu kuće S.F. Dakle, optuženi H.B. je ukupno dao sledeći iznos kao mito: N.K. ukupan iznos od 180.000 evra, a okrivljenom S.F. iznos od 50.000 evra. Isto tako, optuženi S.H, dok je delovao u svojstvu finansijskog službenika, primio je mito od H.B, kako ne bi izvršio službene zadatke koje je bio dužan da ispuni na sledeći način: krajem 2007. godine S.H. je pozvao telefonom H.B. i rekao mu "Hoćeš li da prenesem sav novac?" i pošto je optuženi HB rekao da nije moguće, S.H. je odgovorio "da je to moguće, ali mi moraš dati 3.000 evra". H.B. mu je rekao da to nije problem. S.H. je otišao u kancelariju H.B. u industrijskom parku i dobio 3.000 evra. S.H. je potom prebacio sav novac H.B".

U odnosu na tačku 3, u skladu sa članovima 359, 361, 362, stav 1, 365 i 370, stavovi 3 i 4 ZKPK, ali sada u vezi sa članom 360. stav 2. ZKPK, sud zaključuje da je okrivljeni N.K. **kriv** nakon što je sud prekvalifikovao utvrđene činjenice (u skladu sa članom 360. stav 2. ZKPK) pošto se utvrđene činjenice, u odnosu na bilo koji iznos štete, ne podudaraju sa svim elementima koji su sastavni deo krivičnog dela zaključivanja štetnih ugovora (suprotno članu 237.1 i 2 PKZK, prema kojem će se "*počinilac kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina*"), već su sastavni deo blažeg krivičnog dela zloupotrebe službenog položaja

ili ovlašćenja, suprotno čl. 422, stav 1 i stav 2.1 KZK), jer je dokazano da je optuženi izvršio deo radnji za koje je optužen, odnosno, utvrđeno je da je⁵ nakon objavljivanja tendera dana 22.07.2005. godine “Projektovanje i izgradnje infrastrukture u industrijskom parku u Drenasu” izvršena ocena ponuda za “projektovanje i izgradnju infrastrukture u industrijskom parku u Drenasu”, i izabrana je kompanija “Eltoni”. Dana 07.10.2005. godine, ugovor o projektovanju i izgradnji infrastrukture u industrijskom parku u Drenasu je potpisan između Ministarstva trgovine i privrede i kompanije “Eltoni”, koju zastupa H.B, u vrednosti od 144.000 evra/cena po jedinici je bila 69.825,25 evra (bez navođenja broja jedinica). Bez bilo kakvog drugog tendera, pomenuti ugovor je izmenjen prvim aneksom ugovora od 20.07.2006. godine između kompanije “Eltoni” i Ministarstva trgovine i privrede, koji je potpisao tuženi NK u ime Ministarstva, u kojem se navodi: “Imajući u vidu da su gore navedene strane sačinile ugovor o izvršenju radova na projektu Industrijski park Drenas, (...) na osnovu radova koje je izvršio izvođač radova i njegovog zahteva za izmenu uslova plaćanja i nakon odobrenja od strane MTP gde su se strane uzajamno usaglasile da izmene uslove plaćanja (...), strane su ugovorile kao što sledi (...) član 1 (o izmenama klauzula 17.3 do 17.5), član 2 (o plaćanju izvršenim u skladu sa “situacijama”) (...) član 4: ukupna vrednost ugovora je 1.730.000 evra (...)”.

Nakon ove izmene ugovora preko pomenutog aneksa ugovora od 20.07.2006. godine, dana 28.09.2006. godine zaključen je dodatni aneks ugovora između Ministarstva trgovine i privrede, koji su ponovo potpisali okrivljeni NK i kompanija “Eltoni” koju zastupa njen vlasnik HB, u kojem se navodi: “Imajući u vidu da su gore navedene strane ugovorile izvršenje radova na projektu Industrijski park Drenas, na osnovu radova izvedenih nakon odobrenja zahteva za pregovaranje procedure pre objavljivanja ugovora sa AJN, ovim zaključujemo sledeći aneks ugovora (...) član 1: originalni ugovor od 07.10.2005. kao zajednički sporazum između stranaka čija je ukupna vrednost 1.730.000 evra (...) član 2: ukupna vrednost aneksa ugovora je 14.580,00 evra (...)”. Uprkos tome što je iznos početnog ugovora od 07.10.2005. godine izmenjen samo prvim aneksom ugovora (član 4 takvog aneksa) od 20.07.2006, mesec dana ranije, tj. dana 20.06.2006, okrivljeni NK je već dostavio Agenciji za javne nabavke, u skladu sa članom 34, stav 3 (između ostalog) Zakona o nabavkama

⁵ Činjenice u dispozitivu predstavljaju samo pregled kako bi se razumela odluka.

2003/17, zahtev za korišćenje ograničenih ili ugovorenih procedura za dodatni rad u kojem se navodi: "približna vrednost ugovora: 1.700.000 evra, predviđena vrednost: vrednost dodatnih radova: 14.580 evra", kada je tada (20. 06. 2006. godine) iznos ugovora od 07.10.2005. godine (jedini ugovor koji je postojao) bio 144.000 evra/cena po jedinici 69.825,25 evra, a ne 1.700.000 evra.

U vreme kada se okrivljeni ponašao na način kao što je gore opisano, on je bio u stanju da razume i kontroliše svoja dela koja je želeo, znajući da su njegova dela zabranjena i kažnjiva zakonom. Delujući na način kao što je opisano, on je zloupotrebio svoj službeni položaj.

Za gore navedeno, sud izriče sledeće kazne:

Tačka 1 (okrivljeni N K, A Z, S H i S F): zloupotreba službenog položaja prema članu 422 KZK, u vezi sa članovima 3, stav 2 i 31 KZK, u vezi sa članovima 41, 45, 50, 51, 52 (ukoliko bude uslovno) i 73 KZK

Sud izriče sledeće kazne zatvora:

N K: 12 meseci zatvora.

A Z: 10 meseci zatvora.

S H: 8 meseci zatvora.

S F: 7 meseci zatvora.

Tačka 3 (okrivljeni N K):

N K: zloupotreba službenog položaja prema članu 422 KZK, u vezi sa članovima 3, stav 2 i 31 KZK, u vezi sa članovima 41, 45, 50 i 73 KZK

Sud izriče sledeću kaznu zatvora: 1 godina i 6 meseci (18 meseci) zatvora.

Jedinstvena kazna zatvora okrivljenom N.K.

Na osnovu člana 80, stav 2.2 KZK, između najmanje 18 meseci zatvora i najviše 30 (12 + 18) meseci zatvora, utvrđuje se kazna zatvora od 26 meseci za izvršenje dva krivična dela zloupotrebe službenog položaja ili ovlašćenja, u skladu sa članom 422 KZK.

Uslovne kazne zatvora izrečene optuženima A Z, S H i S F:

Shodno članu 52, stav 2 KZK, kazne se neće izvršiti ukoliko osuđeni ne izvrše drugo krivično delo tokom perioda provere. Sud je odredio da period provere optuženim AZ, SH i S F traje 2 godine.

Shodno članovima 52, stav 3 i 59 KZK, uslovna kazna takođe uključuje obavezu da se ne vrši promena prebivališta bez prethodnog informisanja službe za uslovne kazne.

Dopunske kazne

Što se tiče dopunske kazne okrivljenom N.K. (čija kazna nije uslovna), sud je odlučio da ne izrekne dopunsku kaznu predviđenu članom 62 st. 2.1, u vezi sa članom 65 KZK “*zabrana vršenja dužnosti u javnoj upravi ili službi*”.

Zaplena predmeta: U optužnici nisu navedeni predmeti koje treba zapleniti.

Imovinsko-pravni zahtev: Imovinski zahtev za nadoknadu štete koji je Ministarstvo trgovine i privrede podnelo sudu 22. maja 2012. godine se odbija, jer je tog datuma Ministarstvo trgovine i privrede već bilo obavješteno o odluci koja je doneta u predmetu broj 164/2008 po presudi od 04.05.2011. u kojoj je Vrhovni sud Kosova odbio kao neosnovanu žalbu tuženog i potvrdio rešenje Privrednog suda u Prištini, predmet broj 272/2007, od 18.06.2008, u kojoj je tužilac takođe bio i Ministarstvo trgovine i privrede u Prištini protiv tuženog NNP “Eltoni”. Sud je presudio u korist tužioca i kao posledica toga, tuženom je naloženo da vrati tužiocu iznos od 45.000,00 evra sa godišnjom kamatom od 2,5%, počev od 19.04.2007. do konačne isplate u roku od 8 dana, od dana kada je presuda postala pravosnažna (04/05/2011). U suprotnom, izvršenje će biti prinudno.

Iznos je isti i sada je stvar izvršenja pravosnažne parnične presude jer ona ne može biti predmet druge odluke.

Troškovi postupka: Na osnovu člana 450 ZKPK troškove će platiti okrivljeni koji su osuđeni. Shodno članu 450, stav 2.6, određen je iznos od 150 evra svakom od okrivljenih, gde je ukupni iznos 600 evra.

Sud, po službenoj dužnosti, ne vidi potrebu za objavljivanjem ove presude (dispozitiva) u štampi ili na radiju ili televiziji, član 365, stav 1.1.6 ZKPK, zarad zaštite vrednosti pravde i javnog interesa.

Pouka o pravnom leku: Na osnovu članova 374, stav 1.1 i 380, stav 1, žalba na ovu presude može se uložiti u roku od 15 dana od dana kada se primerak presude uruči stranama u postupku. Žalba se podnosi Apelacionom sudu preko Osnovnog suda u Prištini.

Osnovni sud u Prištini

(P. No. 144/13; PPS: No. 30/2010)

sačinjeno na engleskom (ovlašćenom jeziku)

dana 21. septembra 2015.

predsednik veća

sudija EULEX-a Jorge Martins Ribeiro